

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2247/02

ע"ב 2600/99

בפני :
כבוד הנשיא א' ברק
כבוד השופטת ד' דורנר
כבוד השופטת א' פרוקצ'יה

העותרים והמבקשים :
1. ח"כ ד"ר עזמי בשארה
2. עווד חוסיין, מזכ"ל מפלגת בל"ד

נגד

המשיבים :
1. אבנר ארליך
2. ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ולראש
הממשלה
3. בית משפט העליון לערעורי בחירות לכנסת
ולראש הממשלה

בקשה לביטול פסק דין

תאריך הישיבה : י' באדר א' התשס"ג (12.02.2003)

בשם העותרים והמבקשים : עו"ד חסן ג'בארין

בשם המשיבים : עו"ד טליה ששון

פסק-דין

הנשיא א' ברק:

1. רשימת בל"ד הגישה רשימת מועמדים מטעמה בבחירות לכנסת ה-15. בפני ועדת הבחירות המרכזית (להלן: הוועדה) נדונה בקשתו של משיב מס' 1 (להלן: המשיב), אזרח, לפסול את רשימת בל"ד שבראשה עמד ח"כ בשארה, מהתמודדות בבחירות, וזאת על יסוד סעיף 7א(1) לחוק-יסוד: הכנסת (כנוסחו אז). הוועדה דחתה את הבקשה. על כך הגיש המשיב ערעור בחירות לבית משפט זה בו טען כי יש להתערב בהחלטתה של הוועדה ולפסול את רשימת בל"ד – לרבות ח"כ בשארה – מהשתתפות בבחירות לכנסת ה-15.

2. בית משפט זה (השופטים י' קדמי, ט' שטרסברג-כהן, י' טירקל), בפסק דינו מיום 29.4.99, דחה את הערעור (ע"ב 2600/99 ארליך נ' יושב-ראש ועדת הבחירות המרכזית, פ"ד נג(3) 38; להלן: פרשת ארליך). בית המשפט קבע כי יש לדחות את הערעור בראש ובראשונה, שכן המערער שם – הוא המשיב בענייננו – אינו בגדר בעלי הזכות לערער על החלטתה של ועדת הבחירות, כאמור בסעיף 64א(1) לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969. טעם נוסף לדחיית הערעור היה כי ח"כ בשארה ורשימת בל"ד, לא צורפו כמשיבים לערעור הגם שהם העיקריים היכולים להיפגע מן ההכרעה. בית המשפט הוסיף כי אף לגופו של עניין יש לדחות את הערעור. במסגרת עמדתו זו לגופו של עניין דן בית המשפט בציטוטים שונים מראיונות עיתונאיים שניתנו על ידי ח"כ בשארה, ודבריו בוועדת הבחירות המרכזית. נקבע, כי לכאורה יש בדברים אלו משום שלילה – במשתמע אם לא במפורש – של קיום מדינת ישראל כמדינתו של העם היהודי. אולם, אין מקום לקבל הערעור על אי פסילת הרשימה, בשל הספק באשר להיות הדברים המיוחסים לרשימה – ולח"כ בשארה – חמורים וקיצוניים ומצדיקים את מניעת המועמדות, וזאת בעיקר לאור הסברים שנתן ח"כ בשארה לעמדות המיוחסות לו, במסגרת הדיון בוועדת הבחירות.

3. ביום 13.3.2002 הגישו העותרים – ח"כ בשארה ומזכ"ל מפלגת בל"ד – עתירה לבית משפט זה בה ביקשו כי יבוטל פסק הדין בפרשת ארליך (בג"ץ 2247/02). כן הוגשה במקביל בקשה לביטול פסק הדין גופו במסגרת ההליך שנדון בפרשת ארליך עצמה (ע"ב 2600/99). העותרים טענו כי פסק הדין כלל קביעות קשות לגבי ח"כ בשארה ותנועת בל"ד, בלא שהתקיים הליך הוגן בעניינם ומבלי שניתנה להם הזכות

להגיב על הטענות (שאף לגופן לא ראויות היו להישמע בהיעדר זכות ערעור למשיב). העותרים הוסיפו, כי העמדות שהוצגו כביכול כעמדותיהם במהלך הדיון בפרשת ארליך היו מסולפות ומטעות, חסרות בסיס עובדתי ויש בהן כדי לסכן את עתידה הפוליטי של תנועת בל"ד, להביא לדה-לגיטימציה שלה ולפגוע במעמדו של ח"כ בשארה. כן עלולות אמירות אלו שבפרשת ארליך לגרום לח"כ בשארה נזק במסגרת דיון בכתבי אישום שהוגשו כנגדו בבית משפט אחר, בגין התבטאויותיו הפוליטיות. העותרים אף הוסיפו כי נעשה בפועל שימוש בתוכנו של פסק דין ארליך כנגדם. היועץ המשפטי לממשלה, בתגובתו, התנגד לביטול פסק הדין. הוא טען כי הבקשה לביטול לוקה בשיהוי כבד (כשלוש שנים) וכי אף לגופו של עניין אין עילה לביטול פסק הדין. כך, שכן הערעור נדחה לבסוף אף לגופו, תוך שעמדתו של ח"כ בשארה בפני ועדת הבחירות נדונה ומובאת אף היא בפסק הדין.

4. עם פתיחת הדיון בפנינו, הסכימו המשיבים להצעתנו לפיה יש לקבוע כי קביעות פסק הדין בפרשת ארליך הנוגעות לח"כ בשארה ולבל"ד לא תחייבנה אותם וזאת לכל צורך ומטרה שהם, נוכח העובדה שאינה שנויה במחלוקת ולפיה ח"כ בשארה ורשימת בל"ד לא הוזמנו לדיון, לא נכחו בו ולא ניתנה להם הזדמנות להסביר את המיוחס להם או להגיב על כך. על רקע הצהרה זו, חזרו בהם העותרים מן העתירה ובקשת הביטול.

התוצאה היא כי דין בקשת הביטול (ע"ב 2600/99) והעתירה דנן (בג"ץ 2247/02) להימחק, ללא צו להוצאות.

ה נ ש י א

השופטת ד' דורנר:

אני מסכימה.

ש ו פ ט ת

השופטת א' פרוקצ'יה:

אני מסכימה.

ש ו פ ט ת

הוחלט כאמור בפסק דינו של הנשיא א' ברק.

ניתן היום, י"ד באדר א' התשס"ג (16.2.2003).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

הֵנֵשֵׂא